

DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOMUNIKACYJNYCH

Warszawa, 1 marca 1960 r.

Nr 3

Poz. 8—12

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY

Cz ę ś ć A

Komunikacja kolejowa

Zarządzenia Ministra Komunikacji:

Poz. 8 — z 8 lutego 1960 w sprawie zmiany Wspólnej międzynarodowej taryfy na przewóz osób i przesyłek bagażowych (TCV), obowiązującej od 1 stycznia 1960 r.

Poz. 9 — z 12 lutego 1960 w sprawie zmiany Jednolitej taryfy tranzytowej do Umowy o między-

narodowej kolejowej komunikacji towarowej (ETT), obowiązującej od 1 stycznia 1959 r. (Nr ZR-25).

Poz. 10 — z 15 lutego 1960 w sprawie zmiany w Wykazie odległości taryfowych, część I i II.

Poz. 11 — Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji (Departament Finansowo-Księgowy) z 10 lutego 1960 w sprawie stosowania kursów przeliczenia walut zagranicznych.

Cz ę ś ć D

Komunikacja lotnicza

Poz. 12 — Zarządzenie Ministra Komunikacji z 5 lutego 1960 w sprawie Taryfy opłat lotniskowych od statków powietrznych zagranicznych.

DZIAŁ URZĘDOWY

Cz ę ś ć A

Komunikacja kolejowa

Poz. 8. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 8 lutego 1960 w sprawie zmiany Wspólnej międzynarodowej taryfy na przewóz osób i przesyłek bagażowych (TCV), obowiązującej od 1 stycznia 1960 r.

We Wspólnej międzynarodowej taryfie na przewóz osób i przesyłek bagażowych (TCV), obowiązującej od 1 stycznia 1960 r., wprowadza się zmiany i uzupełnienia zawarte w oddzielnie wydanym dodatku 1, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

Dodatek ten można nabyć w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych (Zarząd Przewozów) w Warszawie lub za pośrednictwem innych DOKP.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1960 r.

z up. MINISTRA KOMUNIKACJI

M. Zajfryd

Dyrektor Centralnego Zarządu
Przewozów Kolejowych

Foz. 9. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 12 lutego 1960 w sprawie zmiany Jednolitej taryfy tranzytowej do Umowy o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej (ETT) obowiązującej od 1 stycznia 1959 r. (Nr ZR-5).

1. W rozdziale III § 4 zastępuje się nową treścią:

„Nadawca, który bierze na siebie koszty za przewóz liniami kolei tranzytowych, powinien w liście przewozowym w rubryce „Nazwy kolei tranzytowych, za przewóz którymi nadawca bierze na siebie koszty” — wskazać nazwy tych kolei.

Jeżeli nadawca nie bierze na siebie kosztów przewozu na żadnej z kolei tranzytowych powinien on rubrykę „Nazwy kolei tranzytowych, za przewóz którymi nadawca bierze na siebie koszty” — przekreślić. Koszty przewozu, których nadawca nie bierze na siebie, uważa się za przekazane na odbiorcę i stacja przeznaczenia powinna je pobrać od odbiorcy (art. 15 § 2 SMGS).”

2. W rozdziale IV § 2, ostatnie zdanie przedostatniego ustępu zaczynające się od słów „Na stronie przedniej” zastępuje się nową treścią:
„Na stronie przedniej nowego listu przewozowego i ceduły listu przewozowego, w lewym górnym rogu nad rubryką „koleje” należy zamieścić następującą uwagę:
„Załącza się list przewozowy nr z (data)”.
3. W rozdziale V w drugim ustępie § 5 słowa „Art. 19 § 14” zastępuje się słowami „Art. 19 § 13”.
4. W rozdziale VI § 1 w drugim zdaniu ustępu czwartego oraz w pierwszym wierszu ustępu piątego skreśla się wyrazy „drobnej”.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1960 r.

8

z up. MINISTRA KOMUNIKACJI

M. Zajfryd

Dyrektor Centralnego Zarządu
Przewozów Kolejowych

Poz. 10. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 15 lutego 1960 r. w sprawie zmiany w Wykazie odległości taryfowych, część I i II.

W Wykazie odległości taryfowych, część I i II, wprowadza się zmiany zawarte w Załączniku do niniejszego zarządzenia.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

z up. MINISTRA KOMUNIKACJI

M. Zajfryd

Dyrektor Centralnego Zarządu
Przewozów Kolejowych

Załącznik do zarządzenia
Ministra Komunikacji z 15.II.
1960 r. (Dz. T. i Z. K. Nr 3, poz. 10)

1. W części I Wykazu odległości taryfowych, który obowiązuje od 1 czerwca 1959 r. wprowadza się następujące zmiany:

1) W alfabetycznym spisie stacji, przystanków i punktów granicznych:

a) zmienia się:

Strona	Przy nazwie stacji	W rubryce	Zmienia się	
			oznaczenie obecne	na oznaczenie
1	2	3	4	5
39	(W) Bogatka	2	(ad.ob.=Przejazdo- wo)	(ad.ob.=Koszwały)
60	(W) Bystra Gdańska	2	(ad.ob.=Przejazdo- wo)	(ad.ob.=Gdańsk Wąsk.)
61	(W) Bytom Karb Wąsk.	9	c) Bytom 3	c) Bytom 6

Strona	Przy nazwie stacji	W rubryce	Zmienia się	
			oznaczenie obecne	na oznaczenie
1	2	3	4	5
62	(W) Cedry Wielkie	7	= d	= ¹⁾ d
63	(W) Cetty	7	=	= d
83	(W) Czerńczyce	2	(ad. Wisznia Mała)	(ad.=Trzebnica Gaj)
105	(W) Dziewięć Włók	2	(ad.ob.=Przejazdowo)	(ad.ob.=Gdańsk Wąsk.)
114	(W) Gdańsk Wąsk.	7	= Zj	= ⁵⁾ Zj
117	(W) Gisze	2	(ad. = Paulina)	(ad.=Paulina, ob.=Katowice Bogucice Wąsk.)
		7	W ²⁾	Wu ²⁾
183	(W) Kleczew	7	=	= d
194	(W) Koneck	2	(ad.ob.=Dobre Aleksandrowskie)	(ad.ob.=Straszewo)
201	(W) Koszwały	7	=	= ¹⁾
230	(W) Ligota Piękna	2	(ad.=Wisznia Mała)	(ad.ob.=Trzebnica Gaj)
249	(W) Łopuszka Wielka	7	Ord Wu	Od Wu
278	(W) Motkowice Wąsk.	2	(ad.ob.=Hajdaszek)	(ad.r.ob.=Hajdaszek)
		7	Op Wu	Od Wu
279	(W) Mrągowo Wąsk.	7	=	= ⁴⁾
287	(W) Nędza Wąsk.	5	Bytom Karb Wąsk. ³⁾ Tarnowskie Góry Wąsk. ³⁾	Bytom Karb Wąsk. Tarnowskie Góry Wąsk.
288	(W) Nieborowice	9	c) Pilchowice	c) Nieborowice
299	(W) Nowy Bytom Wąsk.	8	Wg-16	Wg-20
300	(W) Nowy Karb	7	Wu ²⁾	Wu
306	Okleśna	5—6	Spytkowice 6	Spytkowice 5
310	(W) Opatówek Wąsk	7	=	= ¹⁾
357	(W) Przejazdowo	7	= d	Op Wu
359	(W) Przybranowo	2	(ad.ob.=Aleksandrów Kujawski Wąsk.)	(ad.ob.=Straszewo)

Strona	Przy nazwie stacji	W rubryce	Zmienia się	
			oznaczenie obecne	na oznaczenie
1	2	3	4	5
370	(W) Radziejów Aleksandrowski	7	=	= d
419	(W) Stanice Wąsk.	2	(ad.=Rudy)	(ad.ob.=Rudy)
		7	Od Bd Ed W	Op Wu
		9	a) Opole	a) Katowice
			b) Racibórz	b) Gliwice
			c) Rudy Raciborskie	c) Pilchowice
429	(W) Straszewo	9	c) Koneck	c) Straszewo
453	(W) Ślesin Wąsk.	7	=	= d
473	(W) Turek	3	P 7—23—05	P 7—17—05
	(W) Turek Aleje 3 Maja	3	P 7—23—05	P 7—17—05
525	(W) Zakrzewo Kujawskie	2	(ad.ob.=Dobre Aleksandrowskie)	(ad.ob.=Straszewo)

10

b) skreśla się lub dopisuje się:

Strona	Przy nazwie stacji	W rubryce	Skreśla się	Dopisuje się
1	2	3	4	
20	(W) Bałowo	2	ob.	gwiazdkę
		7	Op Wu	
170	(W) Kamienica Wąsk.	2	ob.	
		7	Wu	
248	(W) Łomża Skowronki	2		gwiazdkę
		7	Op	
283	(W) Myszyniec Stary	2		gwiazdkę
		7	Op	
302	(W) Nowyfolwark	2		gwiazdkę
		7	Op	
357	(W) Przejazdowo	2		(ad.ob.=Gdańsk Wąsk.)
429	(W) Straszewo	2	(ad.ob.=Dobre Aleksandrowskie)	
		7	Op Wu	= d
503	(W) Wisznia Mała	2	=	(ad.ob.=Trzebnica Gaj)
		7		Op Wu

10

U dołu strony 62 zamieszcza się następującą uwagę:

- 1) Przewóz przesyłek drobnych tylko w komunikacji miejscowej.

10

U dołu strony 114 zamieszcza się następującą uwagę:

- 5) Przewóz przesyłek drobnych tylko w komunikacji miejscowej.

10

U dołu strony 201 zamieszcza się następującą uwagę:

- 1) Przewóz przesyłek drobnych tylko w komunikacji miejscowej.

10

U dołu strony 279 zamieszcza się następującą uwagę:

- 4) Na Kętrzyńskiej Kolei Wąskotorowej stacją przeładunkową jest tylko stacja Kętrzyn Wąsk.

10

U dołu strony 287 skreśla się uwagę 3).

10

U dołu strony 300 skreśla się uwagę 2).

10

U dołu strony 310 zamieszcza się następującą uwagę:

- 1) Odprawy osób i przesyłek bagażowych dokonuje st. Opatówek.

10

2) W Załączniku Nr 3

Górnośląska Kolej Wąskotorowa Nr 16 (DOKP Katowice)

poprawia się:

w mapce schematycznej poprawia się niewyraźnie wydrukowaną liczbę 8 w relacji Tarnowskie Góry Wąsk. — Strzebnica;

zmienia się:

w tablicy prostokątnej na str. 4 zmienia się odległość w relacji Miechowice — Pilchowice z 19 na 29;

Średzka Kolej Wąskotorowa Nr 28 (DOKP Poznań)

zmienia się:

w tablicy prostokątnej na stronie 2 zmienia się odległość w relacji Dębiczek — Krerowo z 9 na 13;

w tablicy prostokątnej na stronie 3 zmienia się odległość w relacji Babin — Sławie Średzkie z 31 na 21.

10

2. W części II Wykazu odległości taryfowych, który obowiązuje od 1 czerwca 1959 r. wprowadza się następujące zmiany:

Na stronie	w relacji	Wydrukowano	Powinno być
Tom 1 435	Kędzierzyn — Nowa Wieś Grodziska	288	228
Tom 2 718	Nędza — Przeworno	41	141
897	Przeworno — Biskupiec Reszelski	343	543

12

Poz. 11. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji (Departament Finansowo-Księgowy) z 10 lutego 1960 w sprawie stosowania kursów przeliczenia walut zagranicznych.

W związku z art. 33 Umowy o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej (SMGS), art. 43 Umowy o międzynarodowej komunikacji osobowej (SMPS), art. 56 Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami z dnia 25 października 1952 r. (CIM) i art. 56 Konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami z dnia 25 października 1952 r. (CIV) ogłasza się następujące kursy przeliczenia walut zagranicznych:

Waluta kraju	Kursy podstawowe	Kursy specjalne
	z ł o t y c h	
Za 100 leków albańskich	8,02	—
„ 1 funt sterling	11,23	67,43
„ 100 szylingów austriackich	15,42	92,51
„ 100 franków belgijskich	8,02	48,12
„ 100 lewów bułgarskich	58,97	—
„ 100 juanów chińskich	200,50	—
„ 100 koron czeskosłowackich	55,70	—
„ 100 koron duńskich	58,05	348,57
„ 1000 marek finlandzkich	12,53	75,19
„ 100 nowych franków francuskich	81,20	489,82
„ 100 drachm greckich	13,36	80,20
„ 100 pesetów hiszpańskich	6,69	40,14
„ 100 florenów holenderskich	105,52	637,59
„ 1000 dinarów jugosłowiańskich	13,36	80,60
„ 1 dolar kanadyjski	4,21	25,26
„ 100 wonów koreańskich	333,80	—
„ 100 tugrików mongolskich	100,25	—
„ 100 franków luksemburskich	8,02	48,12
„ 100 marek niemieckich Niem. Rep. Dem.	180,45	—
„ 100 marek niemieckich Niem. Rep. Fed.	95,48	576,44
„ 100 koron norweskich	56,14	336,84
„ 100 escudów portugalskich	13,95	83,97
„ 100 lei rumuńskich	66,84	—
„ 1 dolar USA	4,01	24,06
„ 100 franków szwajcarskich	92,58	555,48
„ 100 koron szwedzkich	77,51	464,46
„ 100 funtów tureckich	44,55	267,30
„ 100 forintów węgierskich	34,16	—
„ 100 dongów wietnamskich	136,30	—
„ 1000 lirów włoskich	6,46	38,74
„ 100 rubli ZSRR	100,25	—

1 frank złoty = 1,42857 franka szwajcarskiego

Kursy specjalne stosuje się do przeliczeń opłat za przewóz osób.

Zasady stosowania kursów przeliczeń do opłat za przewóz osób zawiera zarządzenie Ministerstwa Kolei Nr KZR 3e-46/4/57 z dnia 9 lutego 1957 r. w sprawie sprzedaży za złote biletów kolejowych w komunikacjach międzynarodowych wraz z późniejszymi zmianami.

Wyżej wymienione kursy stosuje się od 6 lutego 1960 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą kursy przeliczenia walut zagranicznych ogłoszone w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 1, poz. 4 z 1960 r.

Dyrektor Departamentu Finans.-Księgowego
w z. E. Berc

C z ę ś ć D
Komunikacja lotnicza

Poz. 12. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 5 lutego 1960 w sprawie Taryfy opłat lotniskowych od statków powietrznych zagranicznych.

Na podstawie § 38 rozporządzenia z dnia 15 lutego 1934 r. o podziale lotnisk na kategorie oraz o warunkach zakładania, urządzania i korzystania z lotnisk oraz urządzeń pomocniczych (Dz. U. z 1934 r. Nr 18, poz. 142 i z 1955 r. Nr 1, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się na lotniskach komunikacyjnych Taryfę opłat lotniskowych od statków powietrznych zagranicznych, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Taryfę stosuje się, jeżeli właściwe umowy zawarte przez Zarząd Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych lub Polskie Linie Lotnicze „Lot” z użytkownikami statków powietrznych i zatwierdzone przez Ministra Komunikacji nie stanowią inaczej.

§ 3.

1. Niżej wymienione statki powietrzne są zwolnione od wszystkich opłat lotniskowych:
 - 1) używane przy oficjalnych wizytach w Polsce przedstawicieli władz państw obcych;
 - 2) spełniające zadania ratowniczo-poszukiwawcze.
2. Niżej wymienione statki powietrzne są zwolnione od opłat za start i lądowanie:
 - 1) wojskowe użyte do celów wojskowych;
 - 2) należące do lotnictwa sanitarnego.
3. Statki powietrzne obcych państw określone w ust. 1 i 2 są zwolnione od opłat pod warunkiem wzajemności.

§ 4.

Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z 6 czerwca 1958 r. w sprawie Taryfy opłat lotniskowych od statków powietrznych (Dz. T. i Z. K. z 1958 r. Nr 12, poz. 98).

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1960 r.

MINISTER KOMUNIKACJI
w z. J. Rustecki

Załącznik do zarządzenia Ministra
Komunikacji z dnia 5 lutego 1960 r.
(Dz. T. i Z. K. Nr 3, poz. 12)

Taryfa opłat lotniskowych od statków powietrznych dla płatników zagranicznych.

§ 1.

1. W rozumieniu niniejszej taryfy określenie „ciężar statku powietrznego” oznacza maksymalny ciężar statku powietrznego, dopuszczalny do startu, podany w świadectwie zdolności do lotów.
2. Opłaty lotniskowe dzielą się na:
 - 1) opłaty za start i lądowanie,
 - 2) opłaty za oświetlenie lotniska,
 - 3) opłaty za postój poza hangarem,
 - 4) opłaty za postój w hangarze,
 - 5) opłaty za obsługę lotniskową,

- 6) opłaty za wprowadzenie samolotu na płytę dworcową i za ochronę przeciwpożarową samolotu,
 - 7) opłaty za przewóz naziemny,
 - 8) opłaty pozostałe.
3. Stawki opłat wyrażone są w jednostkach taryfowych (jt). Jednostka taryfowa wynosi 0,25 \$ USA i równa się 0,222168 g czystego złota.
 4. Przeliczenie stawek na walutę płatności następuje zgodnie z ustaleniem obowiązującej tabeli kursowej Narodowego Banku Polskiego.
 5. Przy płatnościach wynikających z niniejszej taryfy mają zastosowanie obowiązujące w PRL przepisy dewizowe.
 6. Wszystkie opłaty wyrażone w procentach oblicza się od stawek zasadniczych (podstawowych).
 7. Przy obliczaniu opłat wyrażonych w procentach otrzymane kwoty zaokrągla się w górę do pełnych jednostek taryfowych (jt).
 8. Opłaty lotniskowe od statków powietrznych zagranicznych są pobierane przez instytucje świadczącą poszczególne usługi lotniskowe.

§ 2.

Opłaty za start i lądowanie.

1. Opłata za start i za lądowanie obejmuje wynagrodzenie za:
 - 1) użycie lotniska do startu i do lądowania,
 - 2) udostępnienie urządzeń sygnalizacyjnych i nawigacyjnych środków łączności lotniskowej w związku ze startem i lądowaniem,
 - 3) udostępnienie załogom statków powietrznych korzystania z informacji lotniczej oraz z innych usług i pomocy, świadczonych normalnie przy startach lub lądowaniach bez specjalnego zamówienia.
2. Stawki podstawowe opłaty za start i za lądowanie ustala się w wysokości:

1) dla statku powietrznego o ciężarze do 2 ton	jt. 12
2) od każdej następnej rozpoczętej tony ciężaru	5
3. Stawki podstawowe opłat za start i za lądowanie dla śmigłowców są niższe o 50% od stawek określonych w ust. 2.
4. Opłaty pobierane są za jeden start i jedno lądowanie łącznie. Wykonanie na lotnisku tylko startu lub tylko lądowania nie powoduje zmniejszenia opłaty.
5. Jeżeli statek powietrzny po wystartowaniu z lotniska, nie mogąc kontynuować lotu z przyczyn meteorologicznych lub z innych niezależnych od użytkownika, powraca na to samo lotnisko nie później niż w ciągu godziny, opłatę za start i za lądowanie pobiera się ponownie według stawki podstawowej obniżonej o 50%.
6. Jeżeli ilość startów i lądowań statków powietrznych należących do tego samego użytkownika wynosi w ciągu miesiąca kalendarzowego więcej niż 50, za wszystkie następne starty i lądowania w ciągu tego miesiąca pobiera się opłaty w wysokości 90% stawki podstawowej.

§ 3.

Opłaty za oświetlenie lotniska

1. Za każde oświetlenie lotniska pobiera się opłaty według następujących stawek:

1) od samolotów o ciężarze do 20 ton	jt. 24
2) od samolotów o ciężarze powyżej 20 ton do 50 ton	32
3) od samolotów o ciężarze powyżej 50 ton	40
2. Opłaty za oświetlenie odnoszą się tylko do pojedynczego lądowania lub startu.
3. Opłaty za oświetlenie pobierane są niezależnie od tego, czy lotnisko było oświetlone na polecenie kierownika ruchu, czy na polecenie użytkownika lub dowódcy statku powietrznego.

4. Opłaty za oświetlenie nie pobiera się w przypadku odwołania startu lub lądowania przez dowódcę statku powietrznego nie później jak na godzinę przed planowanym startem lub lądowaniem. W przeciwnym wypadku są pobierane opłaty za oświetlenie, chociaż nie było ono wykorzystane.

§ 4.

Opłaty za postój poza hangarem

1. Opłata za postój poza hangarem obejmuje wynagrodzenie za korzystanie przez statek powietrzny z powierzchni lotniska przeznaczonej do postoju oraz z wszelkich związanych z tym udogodnień, świadczonych bez specjalnego zamówienia.
2. Stawki podstawowe opłaty za postój poza hangarem ustala się w wysokości:

	jt.
1) od statków powietrznych o ciężarze do 2 ton	8
2) od statków powietrznych o ciężarze powyżej 2 ton do 10 ton	12
3) od każdego następnego rozpoczętego 10 ton ciężaru	4
3. Opłatę pobiera się za każdą rozpoczętą dobę przebywania statku powietrznego na lotnisku. Postój do 6 godzin nie podlega opłacie.
4. Jeżeli postój statku powietrznego trwa ponad 30 dni, opłata za każdy następny dzień postoju wynosi 80% stawki podstawowej.

§ 5

Opłaty za postój w hangarze

1. Opłata za postój w hangarze obejmuje wynagrodzenie za korzystanie przez statek powietrzny z hangaru oraz z wszelkich związanych z tym udogodnień, świadczonych bez specjalnego zamówienia.
2. Stawki podstawowe opłat za postój w hangarze ustala się w wysokości:

	jt.
1) od statków powietrznych o ciężarze do 2 ton	20
2) od statków powietrznych o ciężarze powyżej 2 ton do 10 ton	40
3) od każdego następnego rozpoczętego 10 ton ciężaru	20
3. Opłatę pobiera się za każdą rozpoczętą dobę postoju statku powietrznego w hangarze.
4. Opłata za postój statku powietrznego w hangarze ogrzewanym wynosi 125% stawki podstawowej.

§ 6.

Opłaty za obsługę lotniskową

1. Do czynności objętych obsługą lotniskową zalicza się między innymi:
 - 1) odprawę pasażerów, bagażu i towaru,
 - 2) przygotowanie dokumentów przewozowych do odlotu,
 - 3) skompletowanie i przekazanie przewoźnikowi kompletu dokumentów przewozowych, jak bilety, frachty itp.,
 - 4) tankowanie samolotu względnie pomoc w tankowaniu,
 - 5) czyszczenie wnętrza samolotu,
 - 6) pomoc przy rozruchu silników itd.

Wykaz usług i udogodnień objętych opłatą za obsługę lotniskową powinien być podany przez instytucję wykonywującą te usługi do wiadomości użytkownikom statków powietrznych na ich żądanie albo dołączony do umów z nimi.

2. Stawki podstawowe opłat za czynności wchodzące w zakres obsługi lotniskowej określonej w ust. 1 ustala się w wysokości:

	jt.
od statków powietrznych o ciężarze do 2 ton	40
— powyżej 2 ton do 5 ton	80
powyżej 5 ton do 10 ton	160
powyżej 10 ton do 15 ton	240
powyżej 15 ton do 20 ton	300

powyżej 20 ton do 30 ton	400
powyżej 30 ton do 40 ton	480
powyżej 40 ton do 50 ton	540
za każde następne rozpoczęte 10 ton	40
3. W przypadku, gdy obsługę wykonuje się w przeciągu więcej niż jednego dnia kalendarzowego, stawki podstawowe określone w ust. 2 podwyższa się o 15%.
 4. Od statków powietrznych, nie wykonujących regularnych lotów na dane lotnisko, pobiera się opłatę za obsługę lotniskową określoną w ust. 1 wyższą od stawki podstawowej o 10%.
 5. Jeżeli obsługa wykonywana jest chociażby częściowo w nocy albo w niedzielę lub święto, stawkę podstawową za obsługę określoną w ust. 2 podwyższa się o 20%.
 6. Jeżeli ilość startów i lądowań statków powietrznych należących do tego samego użytkownika wynosi więcej niż 50 w ciągu miesiąca kalendarzowego, za obsługę w każdym następnym przypadku w ciągu tego miesiąca bierze się opłatę w wysokości 90% stawki podstawowej określonej w ust. 2.
 7. Jeżeli statek powietrzny wykonuje lądowanie techniczne, pobiera się opłatę za obsługę określoną w ust. 2 według stawek podstawowych obniżonych o 30%.

§ 7.

Opłata za wprowadzenie samolotu na płytę dworcową i za ochronę przeciwpożarową samolotu.

1. Stawki podstawowe opłat za wprowadzenie samolotu na płytę dworcową i za ochronę przeciwpożarową samolotu ustala się w wysokości:

	jt.
od statków powietrznych o ciężarze do 2 ton	4
— powyżej 2 ton do 5 ton	8
powyżej 5 ton do 10 ton	20
powyżej 10 ton do 15 ton	28
powyżej 15 ton do 20 ton	40
powyżej 20 ton do 30 ton	60
powyżej 30 ton do 40 ton	80
powyżej 40 ton do 50 ton	100
za każde następne rozpoczęte 10 ton	20

§ 8.

Opłaty za przewóz naziemny

1. Opłata za dostarczenie autobusu 30—40 miejscowego w celu wykonania jednego kursu z pasażerami i bagażem z lotniska do miasta i z miasta do lotniska, w obu kierunkach, wynosi jt. 64.
2. Opłata za dostarczenie środka przewozowego innego, niż autobus normalnie używany do przewozu pasażerów i bagażu jest pobierana zgodnie z zawartymi w trybie obowiązującym umowami między świadczącym usługę a korzystającym z tej usługi.

§ 9.

Pozostałe opłaty

Opłaty za wszystkie inne, nie wymienione wyżej usługi lotniskowe, są pobierane zgodnie z zawartymi umowami między świadczącym usługi a korzystającym z tych usług.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI
(ul. Chałubińskiego 4)

Telefon Redakcji: 2108, wewnętrzny 4590. Cena pojedynczego numeru 2 zł. Sprzedaż pojedynczych numerów odbywa się w DOKP. Prenumerata roczna 40 zł, półroczna 20 zł. Prenumeratę przyjmuje Warszawska Drukarnia Kolejowa w Warszawie (Żoliborz), ul. Felińskiego 2a. Konto NBP oddział Warszawa Żoliborz Nr 1543-6-107.

W.D.K. w Warszawie. Zam. nr 273/60. Nakł. 14,350 pap. druk. kl. VII 60 gr. A-4.

N A D A W C A :
Warszawska Drukarnia Kolejowa
Warszawa, ul. Felińskiego 2a.